

**"יש כאלה שסבורים שכדורגל זה עניין של חיים ומוות. הם טועים,
כדורגל הרבה יותר חשוב". (שנקלי, ב)**

מוסף מוסיקה ושירה בתיאטרון תמונע - אוקטובר 2002

18.10 יום שישי בשעה 21:30 ג'ודי יקירתי

10 נפשות נפגשות עם הגורל בחוף הים בת"א. בביצוע: אנסמבל תמונע. כתיבה ובימוי: נאוה צוקרמן ויעל דר. שחקנים: יוסי רחמני, עדיה גודלביסקי, תמר דסקל, אראלה כץ, מיכל דביר, חן חגי, מיכל וינברג, איילת גל, דרור גור אריה, עמית גור ואיל שלו.

"ג'ודי יקירתי מפגישה את הצופה בה עם עצמו... אולי זו בכלל

לא הצגה, כלומר, לא רק הצגה. ברוכים הבאים לחוג המשולב

לתיאטרון ופילוסופיה... וזאת רק עוד סיבה אחת ללכת לראות

את ג'ודי יקירתי"

(יובל שחל, המשוטט).

<http://www.kaisernet.com/tmuna/ljun02.htm>

בכורה
תיאטרון
פוגש מוסיקה

וריאציות לתיאטרון ולתזמורת

בהשתתפות:
מתי אטלס
מיכאל אסימבסקי
אפרת בן-צור
צק ברקמן
יבגני גמבורג
נטליה וויטולביץ'-מנור
אמנון וולף
מיכל וינברג
רות חילובסקי
דוד חילובסקי
מיקי לאון
יחזקאל לזרוב
עידו מוסרי
אלכסנדר סדרוביץ'
גלעד קלטר
קלים קמנקו
עדי שליטא

בימוי: יבגני אריה
ניהול מוסיקלי: אבי בנימין
תרגום השירים: רועי חן
טקסט: בן בר-שביט, ילנה לסקין
קוריאוגרפיה: יחזקאל לזרוב

אולם נגה: 10, 11 בספטמבר
20, 21, 22, 23 באוקטובר
משך ההצגה כשעה וחצי, ללא הפסקה

מסע מוסיקלי שכולו חגיגה של צבעים, דרמה וקולות

שירים שמספרים סיפור.
שירי אהבה ופולקלור, שירי משוררים, שירי צענים ורומנסות.
שירים שלכולם מכנה משותף אחד, כולם נולדו ברוסיה.
הצצה אל מאחורי השירים והמשוררים,
הסיפורים הקטנים, ההיסטוריה, ההומור,
העצב, השובבות והפיוט.

בליווי תזמורת חיה

כל הביקורות מהללות!

"תיאטרון גשר במיטבו המקצועי והאמנותי... בן, ככה עושים
את זה. זה המקצוע. אלה החיים. זו האמנות!"

הארץ

"ערב מהנה ומקסים של בידור תיאטרוני עשוי היטב...
ידיעות אחרונות

"ערב מהנה ביותר, עשוי בהתלהבות והרבה דמיון ומחשבה."
מעריב

"גשר נותן כיוון של מוכנע - רגע, עומק וטקסטים מקסימים
ומתוקים. כל העמדה היא סיניאטורה מושלמת!"
גלי צה"ל

"בית ספר לתיאטרון מוזיקלי! יבגני אריה לוקח את הקהל
לארץ הפלאות של אמנויות הבמה!"

הבמה

"בראבו גשר! מסע פנטסטי, שנון, מקסים, חכם, מעודן
ואמיתי. יבגני אריה הוא פשוט קוסם - הכתר שלו עשוי
זהב טהור."
נבוסטי

"ערב מענג שמקסים לתחייה, בצליל ותמונה, את העולם
הרוסי... מחשיך ללוות אותך גם ביציאה מהתיאטרון..."
עכבר העיר

"ערב של תענוג יוצא דופן! יבגני אריה חביים באותו ברק
ותיאטרליות המאפיינים את מיטב הקלאסיקות המהוללות שלו."
גרוסלם פוסט

סיפור אמיתי על מרצה, סטודנט ותיאטרון

[כל מי שהכיר את יובל, בקלות יאמין] גנאדי גלפר

באוגוסט 2005, יובל השיג כרטיסים להצגת הבכורה "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת" בתיאטרון "גשר" במחיר מציאה עבור הסטודנטים שלו. איך שהוא אף אחד לא רצה... אז ביקשתי ממנו להזמין עוד שלושה כרטיסים למשפחה שלי. למחרת הוא התקשר אליי, נתן לי את המספר של הקופאית הראשית ב"גשר" ואמר לי תזמין כמה כרטיסים שאתה רוצה. כמובן מיד קפצתי על ההזדמנות וכל המשפחה שלי פלוס חברים של המשפחה - כולם הלכו להצגה. כל כך נהנינו עד שאמא שלי אמרה שהיא מוכנה להמשיך ככה גם לעוד הצגות.

בתמונה, חלק קטן מהכרטיסים שיובל השיג להצגה עבור הסטודנטים שלו, רק שהפעם הלכתי יחד עם כל המשפחה שלי והיתה לנו הנאה צרופה גם מהצגה ובעיקר מרוחב ליבו של יובל.

ולמען הסדר הטוב, מקרה זה היה אחד מיני רבים, בהם יובל הזמין כרטיסים עבור סטודנטים להצגות ואפילו למשחקי כדורגל. סטודנטים וחברים רבים ביקרו בהם הרבה **בזכותו**.

----- Original Message -----

[Yuval Shahal](#) From:

[Caroline Aronis](#) To:

Sent: Wednesday, November 16, 2005 2:26

Subject: ראי-ראי

חברות, חברים - שלום

ביום ו' הקרוב - 18.11.05 בשעה 21:00, תתקיים בתיאטרון
גשר ההצגה איש הכריות

אין לי מושג מה זה בדיוק, זו הצגה שהגיע מברודוויי

אנשי גשר הזמינונו שמה - בחינם.

אני [יובל שחל] מתכוון ללכת לשם עם סטודנטים.

אתם מוזמנים. אין לי מידע לגבי המקומות שנקבל - ב"מחיר"
הזה, סביר שלא מהמשובחים...

נא הודיעו לי במהירות אם תבואו, וכמה [אפשר בני זוג,
חבר/ה מביא/ה חבר/ה וכו', הכל באופן סביר].

לעוד פרטים - מקום, שעה, ביקורת, שינויים - נא ראו באתר
התיאטרון באינטרנט

www.gesher-theatre.co.il

בבקשה חזרו אלי במייל, רק אם באים, וכמה, עד יום רביעי
[מחר, 16.11] בשעות הערב המוקדמות.

אני מתנצל על ההתרעה הקצרה, מקווה שגם תבואו, וגם
נהנה [אני רק השליח...].

יובל שחל

קרל מארקס היה מאושר

יום שלישי, 7 בפברואר 2006, 8:33 מאת: יובל שחל, הארץ

במקום ליגת האלופות - בלומפילד בפברואר. סרגיי רברוב מדינמו מול אגרטר מתון

ד"ר יובל שחל היה בבלומפילד וטעם קצת אירופה מהמשחק בין דינמו קייב וספרטק מוסקבה. בסך הכל היה כיף

הבירה דווקא נשארה מחוץ לבלומפילד, אבל הקהל היה מתודלק מספיק גם בלעדיה. הצופים הישראלים התפעלו לפי ארצות המוצא: האוקראינים, להלן "חוחלי" (שם גנאי לאוקראינים) וה"מאסקאלי" (שם גנאי לרוסים), עודדו את "שלנו", אבל קיבלו בהבנה חלקית גם את "שלהם". בקהל דיברו יותר רוסית מאשר על המגרש, שם התרוצצו סרבים, צ'כים, פולנים, ברזילאים ועוד מיעוט אתני או שניים שלא זוהו עד סוף המשחק.

היתכן כי חלומו של מארקס קשישא התגשם סוף סוף ופועלי כל העולם התאחדו? וגם אם לא המניפסט שלו עשה זאת, אלא דווקא שטרות ירקרקים והרבה, מה לנו כי נלין? המטרה מקדשת את האמצעים.

גול של דינמו קייב בדקה ה-37 נפסל, אבל מפעיל לוח התוצאות נימנם על משמרתו, לא שם לב לפסילת השער והותיר את לוח התוצאות על 0:1. אז התאחד הקהל ונזף בו היטב במילים המתחרזות עם בנקומט ומקומט, שוכח שגם הוא מ"שלנו" אבל בחלוף שתיים שלוש דקות תוקן המעוות והשקט היחסי שב לגיזרת הדייפר.

הקהל לא היה קהל של קונצרטים, אבל בהפסקת המשחק דובר גם בקונצרטים, גם ברחמינו, צ'ייקובסקי, יפים ברונפמן, ובאגף אחר אמרו גם משהו על תיאטרון "גשר" וליאוניד קניבסקי וסשה (בלי ישראל) דמידוב ועל זה ש"גשר" כבר לא ממש "נאש". על צינור הגז לא דיברו שם. למה לריב?

המשחק היה גברי, כמאמר הקלישאה, אבל הנוכחות הנשית ביציעים היתה מרשימה לא פחות. הכמות והאיכות דמו לאלו המקובלות בשעת השיא בקרון בודד, דחוס היטב, במטרו - ויהא זה במוסקבה או בקייב. גם באוזן לא מזויינת ניתן היה לשמוע שחלק מ"מגילות היוחסין" של שחקני הקבוצה האחרת, כמו גם שירי התהילה לקבוצה הנוכח, השמעו בשילוב עדין של סופראן ומצו-סופראן. רגע, גם שאלת האשה זה משהו של מארקס, לא? אם קארל היה חי, הוא היה מת, אבל אולי בפעם הזו - מאושר.

כבר היו כאן בחורף קבוצות מאירופה, אולי אפילו מספרד (כמאמר המשורר) אבל לא רבות מהן המריאו מנמל הבית שלהן בטמפרטורה של מינוס 25 מעלות ונחתו בפלוס 25 שלנו. עיתונאי אמיץ מרוסיה אמר לי בהפסקה שהמקום היחיד "שם", בו ניתן למצוא כעת חמישה דונם ירוקים הוא צ'רנוביל, שם הירוק של החמאס הוא כמעט ידידותי בהשוואה לסיבת הצבע. אבל גם אם הדימויים, שלו ושלי, אינם אידאליים, היטיב החורף האביבי היפואי עם באי בלומפילד כולם: הצעיפים והכובעים היו רק אביזרי עידוד, הכפפות היחידות במגרש היו על ידי השוערים, ומכנסי טרנינג ואפים מנטפים לא היו חלק מהסצנה.

כמה מילים טובות על מה שלא היה: אף לא אזרח מודאג (ומדאיג) לא ניצל את הפורום לתרגילי מנהיגות למתחילים. אולי אפילו הוא הבין שאי אפשר לשקר לכולם כל הזמן, והמשטרה לא עצרה אף צעקן 'מוות לערבים'. אפילו הצ'צ'נים לא הוזכרו, אולי כי נותרו רק מעט כאלה, והם רחוקים. גם האוליגרכים לא העיקו: נתנו להמון לחם ושעשועים - וההמון כמו ההמון: נתנו לו? לקח וביקש עוד ומחר באמת יהיה עוד. סוציאליזציה ישראלית? לא היתה כזו: השחקנים לא נפלו, לא תיכננו, לא בעטו ברגליים. פשוט שיחקו כדורגל.

אוקראינה תהיה במונדיאל הקרוב. רוסיה ודאי תגהץ אותנו בדרכה אל היורו 2008. אם הם יצליחו - אנחנו שותפים. אם לא, מה איכפת לנו? לכל היותר עם כמה גויים שנתנו לנו good time והמשיכו הלאה. אולי מרקס כתב משהו גם על זה. ואולי לא.

• ד"ר יובל שחל העוסק בתרבות רוסית, הוא מרצה אורח באוניברסיטת מוסקבה.

הפועל – התאגדות לתרבות גופנית

חדשות ועדכונים

דר' יובל שחל ז"ל הלך לעולמו

15/5/2006

דר' יובל שחל ז"ל - מרצה במכללה למנהל לתקשורת, איש הפועל בכל רמ"ח איבריו שסימתו היתה "**אדום מאז ולעולם**", הלך לעולמו במוצאי השבת האחרונה מדום לב, **תנחומינו למשפחה**.

http://www.hapoel.org.il/news/news_list.asp

30.4.2006, ערב נאה בפראג עירנו הנאוה

יובל שחל

זה יום נכספנו לו עוד יעל בשריקה / ומצעדינו עוד ירעים: רק צ-ס-ק-א...!!!

[אם אתה או מי מצהבהביך עוד רוצה לשיר, זה במנגינת 'את ראשו של הגלבוע מישהו צבע אדום'. תיהנו]

נשארו לנו לכאורה
פארקר, וויצי'ץ, טל
עליהם לפתוח ג'ורה
Sorry, לא נוכל
כי שלושתם הם גינטלמנים
ולכן, רעי
למכבי מתאימים הם
כמו שלגים למאי

כי היא מיגרנה, מלנומה
ושפעת העופות

לכולכם IQ פוסטמה
מחשבות רפות
איך נגמרתם, התפגרתם
העולם עכשיו **אדום**
תזחלו **חלאות** על ארבע
ניפגש בסדום [3]

עוד מילה אחת של טעם
פיני **שמוק**, תקשיב
כבר קרוב סופך הפעם
איזה סוף מגניב:
שוקו-מוקה-מקופלת
שתי סטירות לך יתנו
לרגליך יציקה של מלט
נו, תשחה כבר, נו...

כי צהובה היא,

מטונפת

ולא סמל ולא אות...

כי **אדומה** היא, וזוהרת
ושותה היא דם צהוב
אין כמותה עוד לתפארת
ואתם – ברחוב
כי סופנית היא,
טרמינלית
ואתכם שגול-שיגלה
מקומכם, **ניאנדרטלים**
רק במזבלה

גם פאנן הכלב מוני
דן שמיר **שחצן מגעיל**
לשמחת רבים כמוני
יעלו על טיל
ויניב, שרון ופני
קישוטים זולים
קחו עצת חינם ממני
ותצאו גדולים:

מבחילה היא, וחולירע
תברחו משם מהר
כי מזרחי **הסרסור**
עליכם כבר הימר
תשחקו לכם במרץ
באירופה [או ספרד]
ושפנחס [טפו!] **השרץ**
יישאר – לבד

את ראשו של 'מרי' מזרחי
מישהו צבע **אדום**
ואמר: "... עכשיו
תכיר יא אחי -
זהו גז ראדום
מעכשיו אתה ופיני
[דו-טינופת הסרטן]
תקבלו רק פטוצייני [1]
ממולא ארסן..."

כי **צהובה** היא, מטונפת
ולא סמל ולא אות
ניחוחה **כזבל רפת**
עתידה בגרוטאות
כי **גזענית** היא,
ופאשיסטית
שוקו מוקה **ושחיתות**
מקומה בברגן-בלזן
[זה לא לציטוט...] [2]

את ראשו של באסטון-**זבל**,
מישהו קרקף היום
וגם ויל-**דביל** ממש באבל
דרק שארפ - תסתום
כי היום שיעור קיבלתם
כנופיית פיסחים
צ-ס-ק-א תודה, זללתם
את **המסריחים**.